†

De norske Kvinder har lidt et stort Tab ved *Cecilie Thoresen Krags* Død. Fru Krag var den første kvindelige Student i Norge; paa hendes Initiativ blev det, ved Lov af 15. Juni 1882, tilladt Kvinder at tage examen artium og philosophicum ved Kristiania Universitet. Den 2. Sept. s. A. immatrikuleredes Cecilie Thoresen som Norges første kvindelige Student. Hun tog dog aldrig nogen Embedseksamen, fordi hun blev gift faa Aar efter, og Omsorgen for hendes Børn optog hende saa meget, at der ikke blev Stunder til at tage den afsluttende Eksamen. Derimod underviste hun i den sidste halve Snes Aar af sit Liv meget i sit Specialfag Matematik, og hun bevarede til sin Død en levende Interesse for Kvindesagen. Cecilie Krag var Medstifter af Kvindestemmeretsforeningen, og hun var ved sin Død Formand for Kristiania Nationalraad, i hvilken Egenskab hun deltog i det internationale Kvinderaads Kongres i Geneve 1908. Hendes Bisættelse fandt Sted i Kristiania under overordentlig stor Deltagelse.

Land og By.

Det har tidligere været berørt i »Kv. og Samf.«, at der trængtes til et Samarbejde mellem Land og By, og det er en Sandhed, der dukker op atter og atter, efterhaanden som Bladet finder Vej ud til Landboerne, men vi maa ikke lade Byboerne ene om at fylde Bladet. Med al Respekt for mange og gode Artikler, maa der blive noget ensidigt ved saa mange Emner, naar de kun belyses fra een Side. Da jeg har levet en Del af mit Liv i København, vokset op derinde, mener jeg, at jeg, skønt jeg nu regner mig til Landboerne, dog ogsaa forstaar Byboerne i nogen Maade. Det, der har kaldt mig frem af Skallen, er den Opfordring, der fremsættes i Nr. 20 af »Kv. og Samf.«, til at støtte Tanken om et Centralkøkken.

Om mit Indlæg kan kaldes Støtte, maa andre bestemme, men i hvert Fald vil Sagen maaske blive set gennem andre Briller, og det er altid godt. — I en By vil en saadan Tanke om et Centralkøkken være paa sin Plads, men jeg ser det kun som et nødvendigt Onde. I Byen er der jo desværre saa mange Husmødre, der maa være med til at tjene til Familiens Underhold ved Arbejde udenfor Hjemmet paa Kontorer, Skoler, Fabrikker, i Forretninger o. s. v., for disse Hjem vilde det være en Behagelighed, om den trætte Husmoder kunde fritages for at skulle lave Mad i den korte Middagshvil. Men et *Onde* er det, at en Husmoder skal beskæftiges udenfor Hjemmet hver Dag.

Nu maa man ikke misforstaa mig, gid Kvinden maa faa al den Indflydelse, som er til Gavn for det offentlige Liv, men den daglige Fraværelse er et Onde, selv om det er nok saa nødvendigt.

Paa Landet er et Centralkøkken simpelt hen en Umulighed, til Eks. i vort Sogn findes 2 Mejerier, Sognet har en Udstrækning af 2 □ Mil, saa selv om der kunde indrettes Centralkøkkener ved disse Mejerier, vilde det være meget besværligt at skulle afhente Maden 1 Mil eller ½ Mil borte, jeg tror, Husmoderen vilde foretrække at lave Maden i den Time, Afhentningen tog. Selv om man kunde tænke sig oprettet 4 Centralkøkkener, saa kunde denne Behagelighed ikke naa de Hjem, der trængte mest til Lettelse, thi deres Kost er saa enkel og maa afpasses efter hver Dags Indtægt.

Var det ikke bedre, om vi prøvede paa at kaste lidt Poesi over Potter og Pander, Gryder og Madlugt; thi det hører med til det, vi forstaar ved et Hjem, og jeg tror, der tabes noget af Hjemmets Verden, om disse tilsyneladende prosaiske Dele tages bort.

Jeg synes, de særlig i denne Tid spiller en stor Rolle. Hvad er det ikke for de smaa at være med at lave Pebernødder, hvilken Begivenhed, naar den brune Kagedej lægges, se, naar Boblerne kommer, mærke Duften, naar Julemaden steger med Æblerne og Svedskerne, se paa, naar Pølsemaden stoppes i Tarmene, lave Marcipanen til Juletræet, — hvilket Slaraffenland for Smaafolk — og store med. Hvor husker vi ikke alle Mor's Mad, ingen kunne lave Boller som hun, ingen Kager smagte som hendes. Tænk naar vi nu i Julen vandrer fra Hjem til Hjem, der er ikke to Hjem, hvor Kagerne smager ens, de er alle forskellige, alt er præget af de forskellige Personligheder. — Aa, nej, lad os holde paa alt, der kan bevare det personlige, selv om det skal